

Nr 156

Av herr **Andersson** i Örebro m. fl., om rabatt för värnpliktiga på statens järnvägars busslinjer.

(Lika lydande med motion nr 122 i Första kammaren)

Riksdagen har vid flerfaldiga tillfällen de senare åren, senast vid förra årets riksdag, haft att behandla spörsmål rörande de värnpliktigas fria resor och rabattresor.

Vi vill aktualisera frågan om att gällande rabattförmåner på statens järnvägar utvidgas till att gälla även på de av statens järnvägar ägda busslinjerna. Enligt nu gällande bestämmelser medger statens järnvägar på sina järnvägslinjer fram- och återresa på enkel biljett med en giltighetstid av 15 dagar för militär personal av högst korprals grad, värnpliktigt befäl samt civilförsvarspliktiga. Rabatten har tillkommit för att underlätta för denna kategori i ekonomiskt avseende, eftersom resekostnaden till hemorten är en betydande utgift. För trivseln hos den militära personal som fullgör sin värnplikt är det av stor betydelse att den under veckoslutet ges möjlighet att besöka sina hem.

Numera har statens järnvägar nedlagt många av sina järnvägslinjer och ersatt dessa med busslinjer. Detta innebär för de värnpliktiga och civilförsvarspersonalen försvårade möjligheter att utnyttja sin rabatt, då denna icke gäller på SJ:s busslinjer.

Vid tidigare behandling i riksdagen av frågan om utvidgning av rabattförmånerna har allmänna beredningsutskottet i sitt utlåtande nr 20/1965 hänvisat till riksdagens revisorers berättelse till 1965 års riksdag. I denna berättelse tog revisorerna upp frågan om de värnpliktigas fria resor och ifrågasatte om tillräckliga skäl förelåg att bibehålla nu gällande bestämmelser om begränsning av rätten till sådana resor och föreslog att hithörande frågor skulle allsidigt utredas. Utskottet förutsatte att riksdagen framdeles skulle få taga ställning till de i motionerna berörda problemen.

Vid samma frågas behandling vid 1966 års riksdag hänvisade allmänna beredningsutskottet i sitt utlåtande nr 6 till att Kungl. Maj:t uppdragit åt 1966 års försvarsutredning att till särskild prövning upptaga frågan om de värnpliktigas ekonomiska och sociala förmåner. Till utredningen hade överlämnats en genom försvarets civilförvaltning verkställd undersökning angående rabatter till värnpliktiga för bussresor m. m. jämte däröver avgiva yttranden för att tagas i beaktande vid utredningsupp-

dragets fullgörande. I avbidan på utredningens resultat hemställde utskottet att motionen icke måtte föranleda någon riksdagens åtgärd.

I den debatt som förts angående de värnpliktigas reseförmåner har det förutskickats att riksdagen inom kort kommer att få taga ställning till förslag härom. Då emellertid försvarsministern vid en estradintervju i Stockholm den 14 januari detta år meddelat att frågan om de värnpliktigas fria resor får anstå, finns starka skäl som talar för att frågan om värnpliktigas reserabatter tages upp till förnyad prövning. Ett befogat krav är att samma rabattförmåner som värnpliktiga nu erhåller på statens järnvägars järnvägslinjer utsträckes att gälla även statens järnvägars busslinjer.

Med hänvisning till det anförda hemställes,

att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t måtte ge till känna önskvärdheten av att de rabatter som värnpliktig personal nu åtnjuter på statens järnvägars järnvägslinjer skall utsträckas att gälla även vid färd med statens järnvägars busslinjer.

Stockholm den 19 januari 1967

Sven G. Andersson (fp)
i Örebro

Mac P. Hamrin (fp)
i Kalmar

Elias Jönsson (fp)
i Ingemarsgården
